

je pri mestu je vsebovalo znameniti rudnik Comestock Lode, ki je vrgel zelo dragocene kovine za več nego 700 milijonov dolarjev.

Danes krilati molk razpadanja nad srebrnim mestom srebrne države. Hrib, ki je preluknjan s 600 milj dolgi predori, ne daje več toliko žlahtne rude kakor nekoč. Večina rudokopnih jam počiva, ker so postale zlate žile bolj redke in radi padca cen srebru pa se pridelava nikakor ne izplača. Od 35.000 prebivalcev, ki so tamkaj prebivali, jih je ostalo le še samo — 500.

Na zunaj se mesto ni spremenilo od časa največjega procvita do danes. Nobeden mestni stavbenik ni napravil načrta za ulice, nikdo se ni brigal, da bi jim bil dal ime. Imenujejo se: A, B, C itd.

Vsaka hiša poseda širok balkon, s katerega so stopali bogataši v oni bogati dobi na konje. Še vedno stoji v

mestu na oglu »Crystal Bar«, v zgled krčme na divjem zapadu. Tamkaj so dobesedno pokrivali iskalci zlata člane gledališke skupine z zlatom, ker se niso ustrašili 600 milj poti iz Salt Lake City, da so preganjali dolgčas prebivalstva v Virginia City. Pred omenjenem barom je stala nekoč prižnica, raz katere je potujoči propovednik pihal vsem mogočim zablodam vdanim meščanom na duše in korobačil njih strasti. Njegovo zgovornost so nagradili s polnim klobukom zlata, ne da bi se bil spréobrnil in krenil na pravo pot le eden od poslušalcev.

Nekoliko višje na mestnem hribčku še stoji opera, v kateri je nekoč prepevala Jenny Lind. Največji in 7 nadstropij visoki hotel je pa pogorel in nikdo ga ni na novo pozidal. V C ulici, ki je glavna mestna ulica, je od nekdanjih 10 trgovin odprta le samo še ena. Leseni del mesta je pa popolnoma propadel.

lom enako s podporo ni bilo nič. Sele s prihodom č. g. Fr. Klasinca za župnika v Belih vodah se je storilo konec 40letnemu prerekanju za cesto. Istega zasluga je med drugim vse trasiranje ceste in priprave za delo. Za izvršitev ceste v dolžini nad 2½ km smo si zainteresirani isto razdelili v parcelah po 160 do 400 m ter začetkom letošnjega leta z delom začeli. Cestno delo je uspešno napredovalo, cela črta je v glavnem izvršena, ni pa še cesta prometno gotova. Ostra kritika in spornost radi ceste bo nehala, kadar bo cesta izvršena v celoti s sposobnostjo za vsak promet. Kadar bo to doseženo, potem velja cestnim graditeljem in zamislicem zaslužen priznanje. Škoda bi pač bila, da bi se cestni solastniki sedaj prepirali, ker kadar bodo vsi ceste izvršili, bomo lahko vozili, za les boljše cene pridobili ter pred javnostjo priznanje dobili.

Pameče. Bliža se prekrasni mesec maj, ki je posvečen naši ljubi materi Mariji. Prvi maj bomo obhajali Pamečani na hribu v cerkvi sv. Ane, da tam počastimo našo nebeško kraljico in se priporočimo sv. materi Ani, naj bi nam ona izprosila pomoči v sedanjih težkih časih. Častilci kraljice maja in sv. matere Ane, udeležite se naših procesij in sv. maš. Prvo sv. opravilo se začne ob 7. uri, potem tihe sv. maše in ob 10. uri slovesno sv. opravilo. Veselimo se krasnega dneva in odložimo naše skrbi, podajmo se v velikem številu na božjo pot!

Marenberg. Po zadnjem poročilu iz Marenberga v »Slovenskem gospodarju« sta bila tu dva mrliča. Prvi je bil 42letni delavec Rus Ivan Rumenskij, rojen ob izlivu reke Volge v Kaspiško jezero v Astrahanu. Umrl je vsled vnetja možganske mreže. Drugi pa je bil najstarejši Marenberžan, prevžitkar in vdovec, g. Franc Mörth. Novembra lanskega leta je stopil v 91. leto. Umrl je na možganski kapi. Dne 5. aprila je minilo 50 let, odkar tu deluje kot cerkovnik in organist g. Anton Domajnko. Kot pristen prelek, doma od Sv. Jurja ob Ščavnici, je imel in še ima veselje do godbe in petja. Vodi je svoja dni celo godbo na pihala, zadnje čase pa pojejo po naših cerkvah pesmi, ki jim je on zložil napeve. Kljub svoji starosti je še vedno zelo čvrst. Od 15. aprila naprej so prosti plačevanja mostnine čez most med Marenbergom in Vu-

Maribor. Dne 22. t. m. je umrla po večletni mučni bolezni Cecilija Potočnikova roj. Maček, vdova žandarmerijskega narednika-vodnika v starosti 40 let. Njen pogreb se je vršil dne 24. t. m. na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru.

Sele pri Slovenjgradcu. Velikonočni ponedeljek med sv. mašo je neznan »romar« vlomil v tukajšnje župnišče. Po stari romarski navadi je prenočeval v senu na skednju, drugi dan pa vlomil. Kuharici je odnesel vse prihranke. Župniku, kar je v soboto dobil pri blagoslovljanju velikonočnih jedil: treba je iti blagoslovit v malone vsako hišo, od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ni lahko delo pri teh raztresenih hišah po hribih! Zasluzek je nesel romar. Druga denarja seveda ni bilo. A gospodaril je romar v hiši čudno. V obeh župniških sobah je vse prevrgel. S sekiro, ki jo je šel iskat nalašč v drvarnico, je vlomil v vse

predale pisalne mize in mizo skoraj čisto uničil. V vseh predalih pa je našel same papirje, rokopise, pisma, račune. Tu je vse razstlal po sobi, da je župnik, ko je prišel iz cerkve, stal sredi teh razvalin in tega razdejavanja kakor Jeremija na razvalinah jeruzalemskih. S pisalne pisme je treščil pobožni romar velik kip papeža Leona XIII., ki ga je župnik hranil še iz svetega leta 1900, drag spomin na Rim in Leona XIII. Seveda se je Leon XIII. občutno poškodoval. Bo pobožnega romarja že na primeren način zahvalil. Še huje je, da je treščil pod mizo tudi križ s pisalne mize. A naj se dobri neznanec le potolaži: Bog bo treščil njegovo čisto drugače pod mizo! Brez skrbi! Tistim pa, ki bi se nameravali vlomiti, v blagohotno vednost, da v selskem župnišču ne bodo našli zakladov. Nikar torej vljamljati!

Bele vode. Delo nove ceste v Bele vode je postalo predmet splošnega zanimanja. Za cesto iz Belih vod do Grebenška radi izboljšanja prometne zveze s Šoštanjem se je resno zavzel č. g. M. Frece leta 1890. Za njim so si še mnogi prizadevali, poslanci so obljubovali doseči znatne podpore, toda kakor z de-

bom ob prvi priliki spozabil; pretepel ga bom, — javno ga bom potolkel —

»Jaz bi tega ne storil; svojemu ugledu ne smete škodovati.«

Meden se je zasmel.

»Ugledu! Vsa vas je nahujskana proti meni, vse njihovo mnenje o meni je zastrupljeno. Ali niste slišali, kako je meketal nocoj stari Blažun tisto nesramno pesem? Meni je namenjena. Da, meni! Jaz — jaz naj bi bil koga umoril? Odkod ta prekleto, smrdljiva laž? Ko je bil obsojen Colnar na dvanajst let, je vsa fara vedela, da ima porota prav — sedaj — pa naj bo kar naenkrat nedolžen? Vse to je storila hujskarija!«

»In vendar hočete za vsako ceno kupiti Colnarjev grunt, čeprav je, kar vsak lahko vidi, popolnoma zanemarjen in čeprav bi ga plačali predrago?«

»Ne lomite si glave s tem! Tega ne morete razumeti; vse to ima svoje posebne okoliščine!«

Agent je pokimal. Slišal je bil, kako blazno rad je imel Meden Ano in da je bila ta ljubezen tako nesrečna, da je mladi mož segel po vrvi, ko

so zazvonili zvonovi k Anini poroki. Njegov stari oče pa ga je še pravočasno našel in s tresočo roko prerezal vrv.

Takih reči človek ne pozabi! Gorje ti, Colnar! Gorje tebi, ki si se smejal, zapeljeval in užival! Gorje tebi, roparju moje sreče! Moje maščevanje se bliža! Toda prišlo bo pozno. Bral sem: Maščevanje je jed, ki jo moraš použiti mrzlo, čisto mrzlo, sicer si opečeš grlo.

Dvajset let je skoraj minilo, predno je Colnar padel. Padel pa je vendarle! In sedaj naj bi ne prišlo maščevanje, ko lahko rodi tako prekrasno plačilo?

Meden je plačal agentu za trud, pri tem pa ga pital z grdimi besedami. Zmerjal ga je zaradi previsokega zneska, zaradi brezuspešnih poskusov, psoval samega sebe radi smole, ki se ga drži v življenju, neumne govornice, ki se širijo o njem.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

uporabljali ladjo za polaganje kablov med Irsko in New Foundlandom. Naslednje ladje so kaj hitro pustile »Great Eastern« v brzini in zgradbi: daleč za seboj. Postala je polagoma zabavna palača v angleški luki Clyde. Ko pa se je »postarala« so jo leta 1888 prodali kot staro železo.

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sv. mati Ana.

Cene od 32.— do 52.— D. Pet različnih vezav.

TISKARNA

SV. CIRILA, MARIBOR

bredom: pešci, prevoz poljskega orodja za ta-
jošnje obdelavo polja, in prevoz poljskih pri-
delkov. Za kolesa, motor, avto in razne vo-
zove pa je še vedno treba plačati mostnino.

Bresternica pri Mariboru. Na belo nedeljo
ob pol enih zjutraj je umrl Anton Kermat, ko-
vaški mojster, star 68 let. Za njim žalujejo 3
sinovi, ki so že vsi oskrbljeni, in vdova s svo-
jim sinom. Rajni je bil dober, plemenit mož
odločno krščanskega mišljenja in dolgoleten
naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pogreb
je bil v torek. Rajni naj počiva v miru! Pre-
ostalim naše sožalje!

Hoče. Dne 11. aprila je umrla v Hočah
Marija Fluher v 86. letu življenja. Bila je vr-
la krščanska žena in mati, ki je v kršćan-
skem duhu vzgojila svojih 6 otrok. V njeno
hišo je zahajal vedno »Slov. gospodar« in
drugi krščanski listi in knjige Družbe sv.
Mohorja. Pogreb je bil na veliko soboto, da
so se ga mogli udeležiti dve hčeri, ena iz
Dunaja, druga iz Gradca, s svojimi otroci.
Pred 4 meseci je umrl njen mož v starosti
88 let. Zahvaljujemo se g. dekanu za prisrče-
ne poslovljne besede, cerkvenemu pevske-
mu zboru za pretresljive žalostinke, požarni
brambi in vsem številnim udeležencem. Bla-
ga mati naj počiva v miru!

Črešnjevce. Umrl je blagi mož Matevž Kot-
nik, oče ljubljanskega profesorja g. dr. Jako-
ba Kotnika.

Hajdina pri Ptuj. Dnevnik »Slovenec« zad-
nji čas zelo čisto beleži razne pretepe in po-
boje iz ptujske okolice. Hvala Bogu, iz naše
hajdinske župnije se zadnje čase nič slabega
ne sliši. Veliko noč smo praznovali zelo slo-
vesno, k čemur je pripomogel naš cerkveni
pevski zbor pod vodstvom mladega in zelo de-
lavnega mladeniča, organista g. Antona Pal-
domačina. Omembe vredno je, da pri našem
cerkvenem pevske-
mu zboru sodelujejo trije
bratje in štiri sestre g. organista. Pohvalo za-
služijo tudi vsi ostali fantje, ki so sicer precej
streljali, ali čim se je začela pridiga in ves
čas večernic ni padel nobeden strel. Letos so
se tudi fantje požurili v cerkev in mislim, da
so bili zadovoljni. — Naj mi bo dovoljeno, g.
urednik, omeniti še našo pobožnost ob prvih
petkih, kar gotovo zasluži par skromnih vrstic.
Pobožnost prvih petkov je pri nas, hvala Bo-
gu, še precej zadovoljiva. Prihka za sv. spoved
je dana že prejšnji popoldan in na petek sam
že takoj po 4. uri zjutraj. Češčenje božjega
Sreca se torej tudi na Hajdini vidno širi. Ve-
liko družin je vpisanih, oziroma posvečenih
presv. Srcu, a še več oseb je, ki smo se posve-
tili sami v svojem srcu. Njemu, ki mu je vse
očito. Pri deljenju sv. obhajil pride g. župnik
z navrh napolnjenim ciborijem, pa mora čisto
še drugega malo olajšati, predno smo vsi na
vrsti. Pa ne mislite, da so to samo ženske. Tu-
di mož in fantov je precej med njimi. Zadnjič
sem naštel 143 moških, a jih je včasih še več.
Pobožnost povečajo spei oni na koru z izbra-
nimi pesmimi in lepe besede o božjem Srcu
našega duhovnega voditelja.

Hajdina. Povsod je hudo, kjer se ljudje med
seboj razumejo in radi imajo, pa pride nenad-
oma božja dekla s svojo neusmiljeno ostro-
koso in enega iz ljubljene-
ga domačega kroga
pokosi. Še huje pa je, kjer smrtna usoda za-
dene družino, ki šteje 9 živih otročičev in ro-
ditelje, a baš mati mora biti žrtev smrtnega
obiska. To se je zgodilo v naši župniji v Ge-
reči vasi. Tam je umrla Barbara Kiselak in
sicer je izgubila svoje življenje nekaj kratkih
ur potem, ko je dala temu svetu že 15. svoje
dete. Otrok je prav močan in je pri sv. krstu
dobil ime Jurij, a doma ni mogel ostati, am-

Izjava.

V svojih reklamnih noticah smo že
večkrat omenjali, da razne samopomo-
či ne nudijo svojim članom popolne var-
nosti. V tem pogledu dela izjemo »Za-
družnost«, reg. pomožna blagajna v Ma-
riboru, Orožnova ulica 8, ki nudi var-
nost, ker na podlagi pozavarovalne po-
godbe »Vzajemna zavarovalnica v Lju-
bljani«, ki je najstarejši domači sloven-
ski zavarovalni zavod, jamči, da po 20-
letnem plačevanju zavarovalne premije
dobi vsak član »Zadružnosti« z gotovo-
stjo izplačan največji znesek zavarova-
ne pogrebne popolnoma neodvisno od
večjega ali manjšega števila zavarc-
vancev. 537

»Karitas«, Ljubljana, Masarykova c. 12.

pak se ga je usmilila njegova dobra teta, da
mu bo nadomestovala izgubljeno mamico. Po-
greb te žrtve materinskega svetega poslanstva
je bil veličasten dokaz sočutja vseh vaščanov
in župljanov do nesrečne družine. Posebno
dobre krščanske matere so prišle na mrtvaški
sprevod molit in obžalovat. V nagovoru pa,
ki je bil pri odprtem grobu, so otroci bili po-
tolaženi z resnico, ki je vedno obdržala svojo
veljavo, da namreč listi, ki ima Boga, ni ubog,
in da tisti, ki mater izgubi, naj tembolj vzljubi
nebeško mater Marijo!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V ti-
hem postnem času smo imeli osem dni sv. misijon,
kateri so vodili misijonarji od Sv. Jožefa pri
Celju. Bil je dobro obiskan kljub velikemu
spomladanskemu delu, ki ga je sedaj povsod
dovolj: v gozdu, vinogradu, sadovnjaku, na
polju in v vrtu. Dal Bog, da bi vsi dobri na-
uki ostali v srcih in rodili obilo dobrih sa-
dov! — Zaključila se je druga gospodinj-
ska nadaljevalna šola. Zaključne prireditve se
je udeležil tudi srezki načelnik, šolski nadzornik
in domači činitelji. Zahvala gre g. voditeljici
Jožici Peterlin, da se šola za mlada dekleta
vsako zimo vrši! — Res težki so časi, v ka-
terih se nahajamo. Mislimo in mislimo, kaj
bo v bodoče, ako za našega kmeta ne bodo
nastopili boljše časi rednih razmer in gospo-
darskega napredka. Danes človek dela in se
muči od zore do mraka, pa se komaj preživ-
lja; da bi si pa kaj prihranil ali gospodarstvo
zboljšal, ni niti misliti. Veliko hodi brezpo-
selnih ljudi od hiše do hiše, če jim ponud-
š dela, bi radi bili po advokatsko plačani, če-
sar pa kmet ne zmora.

Sv. Anton v Slov. goricah. Že od nek-
daj je pri nas navada, da imamo Antonjevcani vsa-
ko leto tudi pri cerkvi velikonočni kres. Tako
je bilo tudi letos. Naš g. župan pa, ker je bil
v strahu, da se mogoče letos ne bi godili pri
tem kresu kaki neredi in nemiri, mogoče ce-
lo še kaki izgredi, je naročil od Sv. Trojice
dva orožnika, ki naj bi skrbela za javni mir
in red, dokler bi kres gorel. In res, orožnika
sta se v polni meri zavedala svoje dolžnosti,
ter pri ognju stražila.

Ljutomer. Opozarjamo že danes, da bo v ne-
deljo dne 14. maja imel v Ljutomeru pridige
in skioptično predavanje o kitajskih misijo-
nih g. misijonar Kerec, ki se je po 12 letih vr-
nil v svojo domovino. Da ne bomo zamudili!

Zreče. V nedeljo dne 7. maja se vrši s pri-
četkom takoj po rani maši pri tukajšnjem šol-
skem čebelnjaku pod okriljem čebelar-
ske družnice za konjiški srez in pod strokovnim
vodstvom g. H. Peterlna, župnika v pokoju,
celodnevni poučni tečaj. Vabljeni vsi čebe-
larji!

Oplotnica. Petelinšek Franc, kolarski moj-
ster, je nepričakovano odložil mesto načelnika
tukajšnje požarne brambe in mesto odborništ-
va v oplotniškem občinskem zastopu. Svoječas
je bil stalen kandidat bivše demokratske
stranke.

Kostrivnica pod Bočem. Slovenski pregovor
pravi: »Mladina poštena, bodočnost bo sreč-
na.« Da bi se poštena mladina ohranila, zato
si prizadeva Marijina družba, če tudi kateri
član odpade, pa saj je tudi Kristus imel od-
padnika, istotako sv. Cerkev; glavno je, da
večina ostane na poštem potu. Kostrivniški
Marijini družbeniki so bili svojčas izvrstni
Orli, a tekom minule zime so si pa omislili
godbo na pihala. O Veliki noči so imeli prvi
nastop ter so se že kot novinci dobro postavili
v povzdigo cerkvene glasbe. Bog daj in Ma-
rija, da bi se fantje tudi v bodoče odlikovali
v poštenosti in znanosti glasbe. — Gospodova
dekla smrt je presadila nekaj cvetk iz Kostriv-
nice v nebeški vrt. V dveh dneh so umrle dve
Marijine družbenice Z. Kamenšek in Roza
Strniša, ki je bila mučenica, priklenjena na
postelj že več let. Na veliko soboto je bila po-
ložena k večnemu počitku Ivana Prah, Lin-
dička gostilničarka, ki je skoro vsak dan bila
pri sv. maši do zadnje bolezni, hodi za vzor
ostalim!

Kostrivnica. Naši cerkveni pevci nas za vsa-
ke večje praznike razveselijo z novim in gan-
ljivim petjem, tako, če ga človek pazljivo po-
sliša, ga gane do solz, zato pa tudi radi pri-
hajajo ljudje k službam božjim. Vsako drugo
nedeljo v mesecu imamo vpeljano ljudsko pe-
tje, da pri sv. maši poje cela cerkev. Vse ta lep
napredek v cerkvenem in ljudskem petju je
zasluga našega za vse dobro vnetega č. g. žup-
nika Slaviča, ki je že na stotine ur žrtvoval
za pouk lepega ljudskocerkvenega petja, ko v
zimskem času po večernicah poučuje samo
ljudsko petje. Za letošnje velikonočne prazni-
ke pa nas ni razveselilo samo lepo cerkveno
petje, slišali smo tudi lepe komade domače
godbe na pihala, ki nas je s prvim nastopom
kar presenečilo, da se je v tako kratkem času
toliko naučila pod vodstvom spretnega kapel-
nika iz Studenice. Člani novoustanovljene god-
be so sami mladi fantje, ki so večina vsi člani
fantovske Marijine družbe, zato upamo od
njih veliko in lepega uspeha. Fantje, le tako
korajžno naprej in Bog blagoslovi naš trud!
Velikonočno veselje je skalila smrt s svojim
obiskom pri tukajšnjemu faranu in gostilni-
čarju po domače pri Lindiču in upihnila luč
življenja znani posestnici in gostilničarki Iva-
ni Prah. Rajna je bila znana kot dobra in mi-
roljubna sosedka. Pokopali smo jo na veliko
soboto ob veliki udeležbi sorodnikov. Odpočij
se, dobra mati in sosedka, po 72letnem truda-
polnem življenju v miru na domačem pokop-
ališču!

Nezbiše pri Sv. Emi. Dne 1. aprila je za ved-
no zatisnil svoje trudne oči trikrat oženjeni
Anderlič Jurij ali Pohrašekov stric. Povsod
znani je bil posestnik v Nezbišah, fara Sveta
Emma. Spremili smo ga k večnemu počitku vsi
njegovi sosedi in žlahta in mnogi prijatelji,
ki so rajnega hodili noč in dan od blizu in
daleč obiskat in kropit v slovo. Rajni je do-
segel starost 63 let kljub velikim bridkostim
in težavam v zakonskih in gospodarskih za-
devah, kljub vsemu hudemu je imel vedno
zadovoljno, potrpežljivo in veselo srce, da je
vsakega s svojo dobro voljo in lepimi pesmi
razveselil. Rajni je bil sorodnik dobre Ške-
tove in Belinetove rodbine pri Sv. Emi, ka-
tera silno žaluje za rajnim stricem Jurijem,
kakor tudi vsak, ki ga je poznal daleč okoli.
Zapušča tri dobre sinove, ki so še samci in

neoskrbljeni, in dobro hčerko, ki je že na posestvu v domači občini. Naj počiva v božjem miru! Da bi se spet videli nad zvezdami!

Zibika. Na velikonočno nedeljo, na praznik vstajenja našega Zveličarja, ob večni luči, je za vedno zatisnila svoje trudne oči dobra žena Palirjeva, Mima Koritnikova, in šla k večnemu počitku. Stara je bila komaj 46 let. Pred 4 leti jo je vsled velikega napora zadela kap. Kljub največji skrbi, ki so jo njej naklanjali domači, je boleznijo podlegla. Dobra žena je bila vdova po pred dvema letoma umrlem dobrem zglednem možu Francu Koritniku. Rajna je bila tretjerednica in članica raznih bratovščin. Gotovo bo sv. Frančišek in Karmelska Marija Devica izprosila rajni ženi srečno večnost. Pogreb se je vršil v torek 18. aprila, ob veliki udeležbi sorodnikov iz Kostivnice in sosedov, kateri so rajno Koritnikovo mamo jako radi imeli. Domači župnik Jelšnik je izpregovoril pristrčne poslovilne besede. Rajna počiva v miru! Ohranimo ji hvaležen spomin!

Drenskorebro-Pilštanj. Dne 8. t. m. je nenadoma preminula mlada gospodinja Rezika Amon iz Penkovega sela v starosti 29 let. Pred 5 leti se je poročila z Amon Janezom, po domače Hriberskim, rodом je pa iz Sv. Petra pod Sv. gorami. Bila je skrbna in dobra gospodinja, blaga mati štirih otročičev, koje je sedaj morala prepustiti mlademu, komaj 30 let staremu možu. Med sosedi je bila zelo priljubljena, kar je pričal zelo številen obisk na mrtvaškem odru, mnogo ljudi jo je pa tudi spremlilo na njeni zadnji poti. Domači g. župnik je v lepih besedah orisal njeno skrbno in mlado življenje ter se poslovil od nje ob grobu. Njena nenadna smrt je težko zadela sosedo, ker so ž njo izgubili dobro in vzorno tovarišico, zelo težko jo pa bodo pogrešali mož, s kojim je živela v najlepšem sporazumu in v zakonski sreči, ter otročički, kateri so izgubili zlato mamico. Pokojna Rezika je bila zvesta čitateljica »Slovenskega gospodarja«, pri kojem je navadno presedela v krogu svojih malih skoro vsako nedeljo popoldne. Mladi Reziki naj bode zemljica lahka, njenemu možu in starišem, kakor tudi vsem sorodnikom pa naše iskreno sožalje! — Sosedje.

Št. Vid nad Valdekom. Tudi pri nas napredujemo. V zimskem času smo imeli kmetsko nadaljevalno šolo. Tega tečaja so se udeležili skoro vsi boljši fantje iz župnije. Tudi nekateri možje, umni gospodarji, kakor g. Valentin Aberšek, po domače Spodnji Smonkar, in g. Leopold Dvorjak, po domače Breznik, so k poduku pridno prihajali. Prišlo je tuptam do prav zanimivih, za gospodarstvo potrebnih razgovorov. Da se je tečaj tako dobro obnesel, gre čast in zahvala šolskemu upravitelju g. Zupančiču. On sam je tečaj vodil in poučeval tlozemstvo, sadjerejo in druge predmete. Domači g. župnik mu je pomagal s tem, da je poučeval krščanski nauk, živinorejo in gozdarstvo. Udeleženci so poduku obeh z zanimanjem sledili. Niso se utrudili, dasiravno je šola včasih trajala po 4 ure zaporedoma in sta bila predavatelja samo dva. Na koncu tečaja smo povabili tudi živinozdravnika g. Peršuha iz Slovenjgradca, ki nam je v 2 uri dolgem predavanju prav zanimivo in strokovno razložil razne živinske bolezni in nevarnosti pri živinskih porodih. Udeleženci kmetsko nadaljevalne šole so g. Peršuhu za njegovo poučno predavanje zelo hvaležni, kakor tudi g. Dragotinu Zupančiču, ki je tečaj osnoval in tako spretno vodil. Veliko noč smo obhajali v toplem in lepem vremenu. V noči 19. do 20. aprila pa je padlo zopet precej snega in znašli smo se v

novi zimi. Cerkevna gostilna se je zopet odprla in ima na razpolago dobro in pristno vinsko kapljico. Zatorej: Kdor hoče kaj dobrega zavžiti, naj pride v Št. Vid pristno vince piti! — Šentvidski fantje.

Nove knjige.

»Sveta birmica«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominska knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za cerkevno ljudsko petje smo Vam pripravili cerkevne pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno: 1. Cerkevna ljudska pesmarica, izdaja 1933, samo po 3 Din, obsega 100 izbranih pesmi. 2. Venec svetih pesmi, izdaja 1907, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broširana 10 D, vezana 30 D. 3. Prijatelj otroški, molitve in pesmi z notami za šolsko mladino, broš. 2 Din., vez. Din 5.50 in 7.50. 4. Jezus, blagoslovi nas, Slomškove blagoslovne pesmi z notami, 5 Din. 5. Kvišku srca, pesmarica z notami bo spet v aprilu 1933 dogotovljena. Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkevne skladbe, novejšje in starejšje, pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Šmarnice za leto 1933. Izšle so Šmarnice Marije Pomočnice in stanejo broš. 12 Din in vez. 18 Din. Nove so tudi Šmarnice »Evropska božja pota Marijina«, stanejo vez. 35 Din. Naročila za lavantinsko škofijo se pošiljajo na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru. Prosimo, da le to čimprejje zgodi, da jih dobite pravočasno!

»Satan in Iškariot«. Knjiga vezana se že dobi in stane polplatno 65 Din, vezana v celo platno 70 Din in z barvano naslovno sliko 75 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Angleška veleposest izginja.

Angleška je bila pokrajina veleposesti. Baš sedaj pa se nahaja Anglija pod pritiskom gospodarskih razmer, v katerih razpadajo največja posestva v manjše imovine. Propadajo gradovi, za smešno nizke cene je dobiti gospodarska imanja. Ako stopiš na angleška tla, se boš čudil množini lepakov, ki oznanjajo »Na prodaj«, »Oddati v najem«, ki so prilepljeni na deske ob glavnih cestah. Po statistiki je zginila zadnjih 11 let ena tretjina veleposestev.

Na Škotskem in v pokrajini Wales zemljo razdelujejo. Posestva 10.000 do 20.000 akrov (ploskovna mera na Angleškem in v Ameriki) razparcelirajo. Posestnik, ki je leta 1920 zavrnil kupno ponudbo za 10.000 funtov šterlingov, bi bil danes neizmerno srečen, ako bi mu kdo izplačal 1500 funtov. Med ponudbami in povpraševanji je nepremostljiv prepad. Samo v grofiji Somerset je 200 praznih velikih gospodarskih domačij. Že cela leta so na prodaj, pa nikogar ni, ki bi jih kupil. Kedo bi se danes tudi upal, da bi prevzel v oskrbo neizmerne vrtove, gradove z 12 spalnicami, 3—4 saloni, kojih vzdrževanje žre ogromne svote, da davkov niti ne omenjamo. Dosti je gradov, ki so bili zgrajeni od stavbe-

nikov po vzorcu znanega grada v Versaillesu pri Parizu. Take stavbe so še za uporabo in jih pretvarjajo v šolske prostore, klubove sedeže itd.

V splošnem ne najde posestvo na deželi, ki je vredno več nego 2 milijona Din, kupca.

Tudi življenje na deželi se je od temeljev spremenilo. V dobi kraljice Viktorije so parmesečno bivanje na deželi do najmanjšega vnaprej pripravili. Lovski zleti so privabili 40 do 50 gostov; seznam povabljenih je bil sestavljen za eno celo leto naprej. Danes je presneto malo velikašev med Angleži, ki si še lahko privoščijo zgorajne razkošje in potrato.

Posestnikom, ki bivajo izven mest, manjkajo dohodki, ki bi jim omogočili prirejanje slovesnosti. Kak veleposestnik še lahko povabi za nedeljo k sebi v goste par najboljših znancev in to je vse, kar je še preostalo od nekdanje, tolikanj razsipne gostoljubnosti. Danes ne pošiljajo na Angleškem slovesnih vabil za celi mesec naprej, ampak zadostuje telefonično povabilo na — skromno južino. Popolnoma so pa zginile še po obstoječih gradovih plemenitaške navade in pretirane gosposke ceremonije.

Raznoterosti.

Žensko vojaštvo. Ukrajinsko časopisje priobčuje zanimive popise ameriške pisateljice Leckler, ki je prepotovala pred kratkem sovjetsko Rusijo ter videla na lastne oči, kako stališče da zavzema tamkaj ženski spol. Amerikanka trdi odločno: »Življenje ženske, kakor je obstajalo nekdanj, ni več in je popolnoma zabrisano. Ruska žena je danes žrtev rdečega militarizma. Rusinja od danes životari v najtežjih ter najslabših življenjskih pogojih, ker na njenih ramah ne slonijo samo materinske dolžnosti ter razna hišna opravila, ampak je mobilizirana kakor možje za industrijska dela in za vojsko. Kakorkoli neverjetno se glasi, vendar je neovrgljivo dejstvo, da mora žena v današnji Rusiji služiti vojake v vseh mogočih uniformah. Po sovjetski statistiki iz leta 1932 je bilo organiziranih ter izvežbanih za kemično vojsko in proti letalskim napadom 2 milijona žensk v vseh mogočih šaržah ali položajih. V prvih frontnih vrstah je bilo istočasno v rdeči armadi tudi 2 milijona žensk. Onih žensk, ki so dovršile razne in posebne kurze, da lahko dosežejo čin podčastnika in častnika, je 50.000. V vojaški upravni službi je bilo leta 1932 40 tisoč žensk, mnogo od teh je bilo celo na vodilnih mestih, večina pa so po pisarnah, drugač pomožne moči in ordonance. Celotno v letalstvu in pri topništvu najdemo v sovjetski armadi zastopan ženski spol. Število ženskih pilotov in letalskih oficirjev je znašalo lanske leto 10.000. Od lani pa do letos se je število ženskega vojaštva znatno zvišalo, ker boljševozem priteguje vedno več žensk v svoje militaristične mreže.«

Njuhanje pride zopet v navado. Iz Anglije prihaja sledeča čudna vest: Mlada Angleška v Oxfordu in Cambri-